

Tale til konfirmanderne 2024

Dette hellige evangelium står skrevet hos evangelisten Matthæus:

Jesus sagde til folkeskaren: Kom til mig, alle I, som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile. Tag mit åg på jer, og lær af mig, for jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet, så skal I finde hvile for jeres sjæle. For mit åg er godt, og min byrde er let.» (Matt 11,28-30)

Kære konfirmander.

Så kom vi så langt.

Med det bedste hold i virkelig mange år. I har været både sjove og søde og stille! Og det der står i avisen med, at præsterne får psykiske

nerver af at have uopdragne konfirmander, det er i hvert fald ikke her, det kommer fra.

Og: nu sidder I her i kirken og stråler, sammen med jeres familier.

Vi har, synes jeg, haft mange gode tirsdag eftermiddage. Det er spændende at høre hvad sådan nogle kvikke unge mennesker mener om det ene og det andet.

Der er én ting som flere af jer har været ret optaget af; og det er spørgsmålet om, om Gud nu virkelig har skabt hele verden på 6 dage. Og om man skal tro på det, sådan helt bogstaveligt, for at være kristen og blive konfirmeret.

Og til har jeg svaret; at de fortællinger der står i Det Gamle Testamente, de skal forstås i et større perspektiv end det bogstavelige. Pointen ved skabelsesberetningen er at sige, at Gud står bag

alt levende. Bibelen fortæller os *hvorfor*, altså for eksempel, hvorfor det er vigtigt, at der skabes to mennesker der passer sammen; fordi fællesskab og kærlighed er vigtigt. Naturvidenskaben fortæller os så, *hvordan* sådan et menneske bliver til. Og de to sider af den samme sag, livet som det er for os alle og livets opståen, kan sagtens gå hånd i hånd, også når man er et troende menneske. Som det har været tilfældet for mange dygtige troende videnskabsmænd og kvinder. Jeg håber virkelig, at I hørt hvad vi har forsøgt at fortælle jer om Gud og om mennesket – og ellers så ved I hvor kirken er, og derudover, så står alt det vigtige i Bibelen. Og sådan én får I jo i dag. Og ja, jeg ved godt, at det kan virke helt uoverskueligt med alle de sider og alle de små bogstaver.. og hvad betyder det alt sammen?

Det kan jeg faktisk sige meget kort: I Bibelen står der på en milliard måder, at Gud elsker jer.

Og det har været et andet spørgsmål som har rumsteret i jer: Er jeg nu god nok, som jeg er.

Troens svar på det lyder helt fra skabelsesberetningen: Og Gud så det han havde skabt, og han så hvor godt det var.

Amen. Slut. Sådan er det. I er elskede, som I er.

Det er et løfte fra Gud som vi får i dåben, og jeg kan ikke komme i tanke om noget bedre at leve sit liv på.

At vi er elskede, uanset hvem vi er.

At det ikke kommer an på hvor cool vi er, men på Guds kærlighed til os.

Det er et meget vigtigt budskab netop i en tid hvor vi på alle mulige måder får at vide, at vi skal være så særlige for at være noget.

På sådan nogle lykønskingskort til konfirmation kan der for eksempel stå: ”Du er stjernen i dit eget liv.

Man kan nemlig næsten ikke finde noget, der fortæller mindre om, hvad konfirmation er, er det: ”Du er stjernen i dit eget liv!”

Altså: ”Du skal shine. Hele verden ligger åben foran dig. Du er centrum er dit eget liv. Skab det!”

Kunne man forestille sig noget mere ensomt end det?

Vi er kommet til at lægge så meget vægt på menneskets magt og muligheder, at presset på det enkelte menneske er blevet ulideligt.

Der er brug for, at der tales noget andet ind i menneskers liv.

Der er brug for ordene om, at du ikke bare er okay som den, du er, men underfuldt skabt og højtelsket af Gud.

Brug for at der bliver sagt, at du netop ikke er stjernen i dit eget liv, men i stedet for får lov til at gå ud i livet og vandre i lyset af stjernen fra **Betlehem.**

Så aldrig har der været så meget grundt til at lade sine børn døbe og konfirmere som nu.

I marts måned havde vi gospelworkshop her i kirken. Jeg synes jo det var sjovt og hyggeligt –

måske synes I det var lidt for anderledes sådan at synge i kor – men det gik da fint.

Den dag sang vi blandt andet en sang af Andreas Odbjerg, og jeg fik ørerne op for meget evangelium der er i hans tekster.

I en anden sang synger han:

Du' gået i sort. Du siger livet er lort. Du kan sove i tusind år, jeg er her når du vågner. Du føler dig svag

Men lyset vender tilbage. I morgen er der ogs' en dag

Sådan synger Andreas Odbjerg på i sangen ”I morgen er der også en dag”, og den sang vil jeg tale lidt om i dag.

Ikke fordi I er gået i sort i dag. Tværtimod; mange af jer er i hvidt, og I stråler allesammen.

Men i morgen er der også en dag, og i overmorgen, når festdagen er byttet ud med hverdag, festmaden blevet til rester og alt er lidt mere almindeligt igen.

”I morgen er der også en dag”. Det er en sang om håb, En sang om at være der for hinanden, om venner, der passer på hinanden.

På en måde synes jeg sangen minder om nogle ord fra Bibelen, som også står under Kristus-figuren her i vores kirke.

”Kom til mig alle I som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.”

Men det er *ikke* Andreas ord. Det er *ikke* mine ord. Det er Jesus og dermed Gud, der siger de ord til os.

”Kom til mig alle I som slider jer trætte og bærer tunge byrder, og jeg vil give jer hvile.”

Det er meget mere end bare ord. Det er Gud selv der kommer os i møde.

Og derudover så knytter Thorvaldsen, som er den kunstner, der har lavet vores Kristusfigur her kirken, netop de ord til Kristus, som han ser ud her i vores kirke

Måske kan det virke lidt malplaceret. At jeg står her og snakker om at slide sig træt og bære tunge byrder på denne skønne festdag.

Men det er fordi: ligesom livet er fuldt af fest, farve og glæde, så er livet også fuldt af tunge

byrder, som vi hverken kan gøre fra eller til overfor.

Svære relationer, sygdom og sorg, at man føler sig udenfor. Vi oplever det alle sammen. Og desværre har nogen af jer helt unge mennesker også allerede oplevet det.

Hvor skal vi gå hen med det?

Tit kunne vi ønske, at vi bare kunne kaste det af os, flygte fra det – måske sove i tusind år, for at få en pause, og så håbe at det hele er væk, når vi vågner.

Men sådan er livet jo bare ikke.

OG midt i det tunge, slidsomme og sorte er der lys og håb. Og det er **lyset og håbet**, jeg vil sende jer videre med i livet her fra kirken.

Et lys og et håb, der både kan skinne på toppen, på de dage, hvor vi fester med hinanden, men som også kan skinne når vi rammer bunden i mørket og håbløsheden i de værste og mest tunge tidspunkter i livet.

Vi skal ikke bære vores byrder alene.

Vores venner og familie, der er der for os, er en kæmpe stor og helt fantastisk gave.

Og det er en lige så stor gave at kunne være der for andre. Men noget, der er mange gange større er, at den Gud, som har skabt os – han siger: ”jeg har dig!”

”Du er ikke til besvær” og ”Du kan sove i tusind år, jeg er her, når du vågner”.

”Kom til mig, alle du som bærer tunge byrder, og jeg vil give dig hvile”

I dag bliver vi mindet om at Gud bærer os.

Om lidt, kan I lægge jer på knæ ved alteret og høre Guds velsignelse over jer.

Ligesom mange andre på samme måde har knælet ned ved alteret og fået tilsagt Guds velsignelse ind over livet i forbindelse med bryllup eller konfirmation, eller til nadver en almindelig søndag.

Om lidt lægger jeg hånden på jeres hoveder hver især og lyser Guds velsignelse over jer – hver enkelt en af jer.

Det er ord til hjernen og også til hjertet.

Og det er en velsignelse som kun Gud kan give os.

Vi kan nok være heldige at have mennesker omkring os, der er der når det gælder.

Men hvad så når de ikke er der, fordi der er ting som ingen andre ved om os – fordi der er noget, som KUN vi SELV kan bære.

Der er Gud der også. Han er med alle dage. Han er der på livets højdepunkter som i dag og andre festdage.

Men han er der også når livet er noget lort. I morgen er der også en dag – måske er den skøn, måske uendelig vanskelig.

Men Gud er med.

Han har ikke lovet os, at dagene bliver lettere, men han har lovet os, at han vil gå sammen med os indtil verdens ende.

På konfirmationsdagen er det vist noget med, at man siger, at nu træder I konfirmander ind i de voksnes rækker.

Og det er vel på en måde også rigtigt, i hvert fald er konfirmationen et tegn på, at I er i gang med at udvikle Jer til voksne mennesker.

Men her i kirken betyder konfirmationen lige netop, at I må blive ved med at være børn.

Her kan I få lov at være utilstrækkelige.

Og i troen kan I altid råbe til Gud, også skælde ud, hvis det er det, der skal til.

I kan altid henvende jer til Gud i bønner, sådan som jeg har lært jer, og som I har vist jer at være gode til. I bønner kan I lægge hele molevitten frem.

Kære konfirmander. Glem aldrig at være børn.
Glem aldrig at glædes og undres, og at vide, at I heldigvis ikke er det vigtigste i verden; I skal ikke bære det hele, der er én der går med jer, og det er Gud som vi har lært ham at kende igennem Jesus.

Når I bliver i tvivl, så gå i kirke, eller kom hen til mig, eller ring, eller send en snap, så fortæller jeg det igen og igen og igen.

Amen.

Lovprisning:

Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden, som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed.

Motet

Kirkebøn

Gud, vi beder dig:

Kom til os med din kærlighed - og fortæl os, at vi er dine børn, uanset hvor voksne vi bliver, og at dit løfte ved døbefonten gælder hele livet igennem.

Lyttende Gud.

Du hører vor tavse bøn.

Du hører vort skrig om hjælp.

Hvor ingen andre hører, hører du.

Giv os kræfter til at holde fast ved den tro, som kan bære os, når vore egne kræfter er for små -

og giv os mod til at holde fast ved den kærlighed,
du
viser os.

Træk os med ud i livet, Gud - og vær du vort
holdepunkt.

Løft os op, så vi kan se det, der ikke kan ses - og
tro det, der ikke kan forstås: at du er med os alle
dage indtil verdens ende.

Hold din hånd over vort folk og fædreland.

Vær med vor kong Frederik d. 10. og hele den
kongelige familie og alle, der har ansvar i vort
land.

Vi beder for de unge mennesker der i dag bliver
konfirmeret, og for børn og unge i hele verden.
Og Gud, lad der nu blive fred i verden – krig er
dumt, lad verdens magthavere fatte det og lad
dem forstå at vi intet vinder ad voldens vej.

Lad din kærlighed skabe rammen om vort liv, så
vi kan leve i tillid til, at du holder fast i os, uanset
hvad der sker.

For du, som styrter de stoltes riger

Og løser fangne af bolt og bånd,

Dig flyver hjerternes tak i møde,

Vor skæbne er i din stærke hånd.

Nu er det forår og Danmark frit,

Velsign det, Herre, fra sund til klit.

Komme dit rige - ske din vilje!

AMEN.

